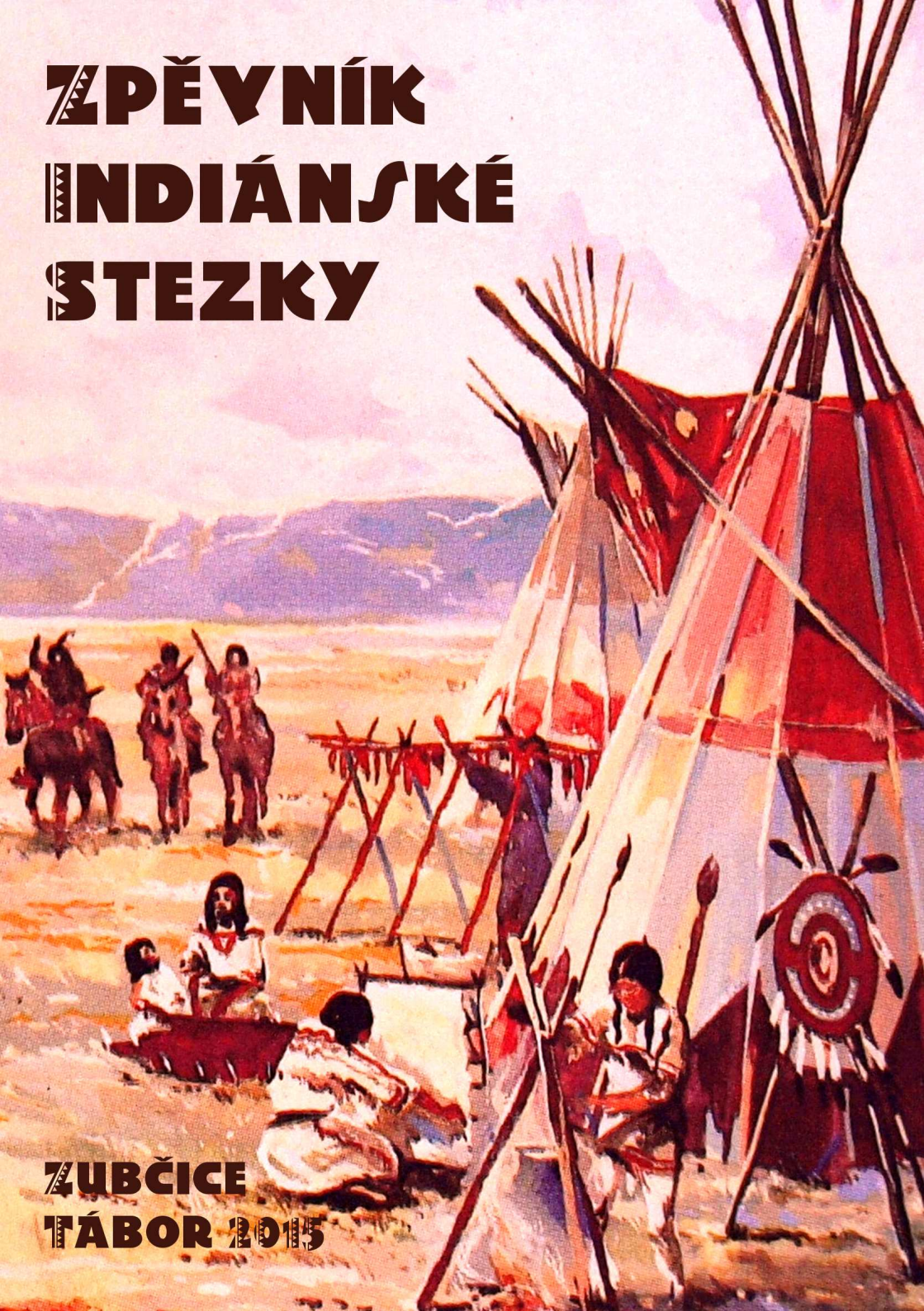

ZPĚVNÍK INDIÁNSKÉ STEZKY

**ZUBČICE
TÁBOR 2015**

— O zpěvníku —

Vznikl v roce 2015 pro volné chvíle indiánů - Siouxů - z Konfederace pěti poradních ohňů. Zmínění pochází ze srdce Moravy - z Brna, kde se přes rok scházejí v pionýrském oddíle Stezka.

Tento zpěvník vytvořil Standa Krysa Pikula, aby bylo na táboře v Zubčicích u Českého Krumlova veselo. Proto tady na dvaatřiceti stranách najdeš soubor dvaceti tematických písniček s obsahem na začátku i seznamem akordů na konci.

Používej zpěvník dle libosti, klidně z něj kopíruj písničky kamarádům, jen o něj náležitě pečuj. Nemá rád vlhkost a špína se z něj taky dostává špatně. Když se ke němu budeš hezky chovat, třeba z něj budeš zpívat i za spoustu let.

— O Indiánech z prérií —

Teepee, indiána na koni v prerii či bizona viděl na obrázku či v televizi snad každý. Tušíš, že prerie a prérijní indiáni tvořili jen malou část Severní Ameriky a jejích obyvatel? Víš, že koně získali indiáni až od bělochů (protože je vylovili v prehistorii)? Nebo že na zimu se teepee sbalila a indiáni se rozptýlili na zimní loviště? Věděl jsi, že indiáni, kteří se po zimě sešli, tančili tanec Slunce?

Chtěl jsi někdy spát v teepee, vařit na ohni či zažít dobrodružství jako skutečný indián? Slyšel jsi někdy o indiánech Lakotech, někdy označovaných Dakotech? A co o názvu, který jim zvolili ostatní: Siouxové (neboli malé zmije)? Víš, že byli jedni z nejobávanějších bojovníků? Asi jsi zaslechl o velkém duchovi Manituovi, ale věděl jsi, že Siouxové mu říkali Wakhan-tanka?

Toto vše a ještě mnohem víc se nejen dozvěděli, ale také doslova prožili účastníci našeho tábora. Na památku si odvezli mimo vzpomínek na krásné chvíle s kamarády i tento zpěvník. Howgh!

Krysa

— Autoři —

Greenhorns

Divnej smích, 4

Oranžový expres, 5

Proklatej vůz, 6

Hop trop

Betty, 8

Hřívý, 9

Jonatán, 10

K horám, 12

Kamelot

Zachraňte koně, 13

Zrození hvězd, 14

Kidřák

Nebe plné koní, 15

Pacifik

Blízko Little Big Hornu, 16

Mount Rushmore, 18

Poraněný koleno, 20

Ryvolové

Jarní Kurýr, 22

Zvláštní znamení touha, 23

Wabi Daněk

Hejkal, 26

Indiánská, 30

Zuzana Navarová

Indiánská, 28

Žalman

Ho ho watanay, 25

Jdem zpátky do lesů, 24

— Názvy —

Betty, 8

Blízko Little Big Hornu, 16

Divnej smích, 4

Hřívý, 9

Hejkal, 26

Ho ho watanay, 25

Indiánská, 30

Indiánská, 28

Jarní Kurýr, 22

Jdem zpátky do lesů, 24

Jonatán, 10

K horám, 12

Mount Rushmore, 18

Nebe plné koní, 15

Oranžový expres, 5

Poraněný koleno, 20

Proklatej vůz, 6

Zachraňte koně, 13

Zrození hvězd, 14

Zvláštní znamení touha, 23

— První řádky —

Černé hory nad ránem, co dál a kam jen jít, 18

Čtyři bytelný kola má náš prokletej vůz, 6

Divnej jekot po lesích se prohání, 26

Dunění kopyt večer slýchávám, 22

Indiáni Huroni sotva slzu uroní, 30

Já na plachtu svýho vozu jako každej jsem si psal, 8

Každej svoje dveře s hrůzou zamyká, 4

Když jaro zaťukalo na dveře roku vosumnáctsetšest, 10

Peklo byl ráj, když hořela stáj, příteli, 13

Poraněný koleno to místo jméno má, 20

Sedím na kolejích, které nikam nevedou, 24

Spinkej, můj maličký, máš v očích hvězdičky, 25

Tak leť, tvůj sokol čapku snímá, 28

Tam, kde leží Little Big Horn, je indiánská zem, 16

Tohleto hříbě podkovu neztratí, 15

Už z rodnýho ranče vidím jen komín a stáj, hej, 5

Vyprahlá a rozpukaná zem, jinej dávno by zpátky obrátil, 12

Zase vidím za soumraku na pozadí šedejch mraků, 23

Zavátý cesty do hlubin lesů, 9

Zrození hvězd čas vykřesá kvapem, 14

C

1. Každý svoje dveře s hrůzou zamyká, vap ta dap. . . ,

F

když slyší, jak z kopců do údolí proniká, vap ta dap. . .

G

R: Ten Jackův smích, ten divnej řev,

F

při kterým v žilách tuhne krev,

C

F

C

F

G

C

F

G

C

divnej smích, krutej smích.

2. Mnohý honák s kulkou v zádech z koně slít, vap ta dap. . . ,
aniž tužil, že zas pastvinama bude znít, vap ta dap. . .

R: Ten Jackův smích. . .

3. Tak už Jacka chytli, bude konec potíží, vap ta dap. . . ,
do noci však vříská z okna za mříží, vap ta dap. . .

R: Ten Jackův smích. . .

4. Z větví borovice visí ztuhlej Jack, vap ta dap. . . ,
nebude už více pastvinama znít ten skřek.

R: Ten Jackův smích. . .

5. Když však někdy vlci vyjou na měsíc, hoů. . . ,
ozývá se z kopců, kde stojí pár borovic, vap ta dap. . .

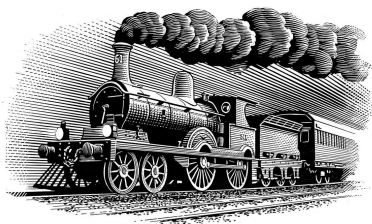
R: Ten Jackův smích. . .

C C7
 1. Už z rodnýho ranče vidím jen komín a stáj, hej,
 F C
 už z rodnýho ranče vidím jen komín a stáj,
 G C
 rychlík v barvě pomeranče už mě veze, tak good-bye.

2. Tak jako světla herny mě stejně vždycky rozruší
 svit brzdařský lucerny, komáři jisker v ovzduší,
 a pak, když oranžovej expres mi houká do uší.

Rec: „Hello, kam jedeš, tuláku?“ - „Nevím.“
 „Na New York?“ - „Nevím.“
 „Nebo na Nashville?“
 „Nevím, mně stačí, když slyším,
 jak ty pražce drncaj. Dúdá-dúdá. . .“

3. Sedím si na uhláku a vyhlížím přes okraje,
 ve svém tuláckým vaku šmátrám po lahvi Tokaje,
 píseň oranžovýho vlaku si zpívám do kraje.
4. Už z rodnýho ranče nevidím komín a stáj, hej,
 už z rodnýho ranče nevidím komín a stáj,
 rychlík v barvě pomeranče sviští na New York, good-bye.

C G Ami F Emi G
 1. Čtyři bytelný kola má náš proklatej vůz,
C Ami F G F G F G
 tak ještě pár dlouhejch mil zbejvá dál, tam je cíl,
C F C F C7
 a tak zpívej o Santa Cruz.

F C
 R: Polykej whisky a zvířenej prach,
G C
 nesmí nás porazit strach,
F C
 až přejedem támhleten pískovej plát,
D7 G C
 pak nemusíš se už rudochů bát.

Rec: „Georgi, už jsem celá roztřesená, zastav!“
 „Zalez zpátky do vozu, ženo!“

2. = 1. Jen tři...

R: Polykej whisky...

Rec: „Tatínku, tatínku, už mám plnej nočníček!“
 „Probůh, to není nočníček, to je soudek s prachem!“

...

PROKLETEJ VŮZ

3. = 1. Jen dvě. . .

R: Polykej whisky. . .

Rec: „Synu, vždyť jedeme jak s hnojem!“
„Jó, koho jsem si naložil, toho vezu!“

4. Už jen jediný kolo má náš proklatej vůz,
tak ještě pár dlouhejch mil zbejvá dál, tam je cíl,
a tak zpívej o Santa Cruz.

R: Polykej whisky. . .

Rec: „Georgi, zastav, já se strašně bojím Indiánů!“
„Zatáhni za sebou plachtu, ženo, a mlč!“

5. Už ani jediný kolo nemá náš proklatej vůz,
tak ještě pár dlouhejch mil zbejvá dál, tam je cíl,
a tak zpívej o Santa Cruz.

R: Polykej whisky. . .

1. Já na plachtu, svýho vozu jako každej jsem si psal:
 „Hrab a dří anebo umři!“ a pak na západ se hnál,
 z plachty dávno jsou už cáry, ale heslo platí dál,
 mě vítá Kalifornie, tak nač bych umíral

R: Betty, vyndej z bedny soudek, rozžvejkám a spolknů špunt,
 upíchnem se právě tady, v ruce žmoulám slibnej grunt,
 doufám, že to s nima zμάknu, vodsad' dál už nepudem,
 navěky snad přece smůla nebude mým osudem.

2. Zarazíme první kolík, druhý támhle musí bejt,
 za potok dej ty dva další, budeme v něm zlato mejt,
 jedu sehnat ňakej ouřad, Betty, pojd' mě vobejmout,
 tebe přiklepli mi tenkrát, teď i dílec přiklepnou.

R: Betty...

R: Betty...

1. Zavátý cesty do hlubin lesů jsou ještě plný vývratů
 Hmi F#mi E Hmi
 D C F# Hmi
 a ve větvích se tiše skrejvaj jen spáry dravčích pařátů.

2. Zatím jsou bílý i hory v dálce a spí i tráva pod sněhem,
 tichá je stáj a vostrej vítr honí se prázdným výběhem.

- R: Až zase hřívý krásnejch koní, dlouhý i krátce strížený,
 D F#mi Hmi E G
 D F#mi Hmi E F#
 černý i hnědý nebo plavý v ohradách se rozvlní,
 G A Hmi G F#
 jaro se vrátí do našich kopců a všechny stráně vysuší,
 G E G F# Hmi
 a pevně věřím, že se vrátí taky lidem do duší.

3. Zatím jsou klidný koryta říček, svázanejš ledem do břehů,
 po noci zlý pomalu svítaj postavy z dávnejch příběhů.

4. = 2.

- R: + a pevně věřím, že se vrátí taky lidem do duší...

1. Když jaro zaťukalo na dveře roku vosumnáctsetšest,
 přišel vod řeky chlap, co sem jel jen sám a na svou pěst,
 na sobě hrubej pytel vod kafe nosil místo kabátu,
 starý osadníci hádali, co k čertu hledá tu.

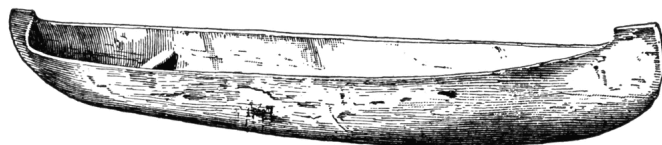
Emi

R: Byl vazoun děsný síly, co sto šedesát mílí

se proti proudu dřel, proti proudu dřel,
 kam šel, ho všude chválej, že jabloňovou alej
 pro všechny vysázel, pro všechny vysázel.

2. Dva měchy, který shodil v kantýně, přivez na dvouh kánoích,
 a jak v lokálu svý jméno řek, v tu ránu kdekdo ztich,
 tam u nás bylo sice nezvyklý, ale každej časem znal
 Jonatána, co k nám jablečný jadýrka vozíval.

R: Byl vazoun...

Ami

E7

1. Vyprahlá a rozpukaná zem, jinej dávno by zpátky obrátil,

Ami F Dmi F Bb7 E7

vozy plání jely dál, první já jsem koně hnál,

F G Ami

za mnou přítel, co mi ještě zbyl.

F Emi Ami Emi F

R: K horám, k horám, dál, kam cesty nevedou,

G Dmi Emi Ami F

k horám, k horám, dál pak sami jen ve dvou,

Emi

všechnu bídu, lež a zradu za tím všivým prachem vzadu

F Ami

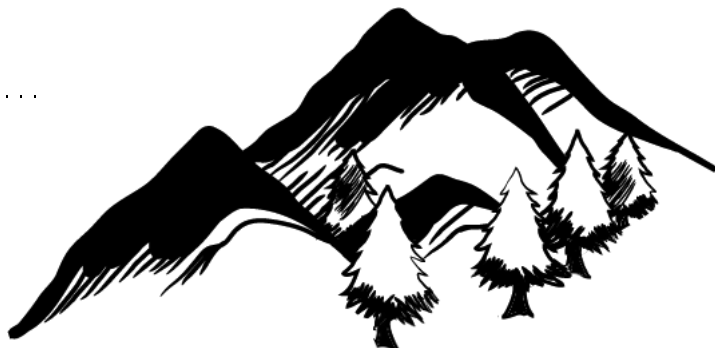
nechali jsme někde v dálce za sebou.

2. Jednou já svůj román budu psát, k tomu stránek tisíc nestačí,

slova správný najdu snad, jak nás tenkrát začlo hnát

všechno, co jen srdce mrzačí.

R: K horám...

Emi**Ami7**

1. Peklo byl ráj, když hořela stáj, přáteli,

C D G H7

věř mi, koně pláčou, povídám,

Emi**Ami7**

to byla půlnoc, v tom křik o pomoc, už letěly

C D G H7

hejna kohoutů, a bůhví kam.

G Hmi C

- R: Zachraňte koně, křičel jsem tisíckrát,

G Hmi C

žil jsem jen pro ně, bránil je nejvíckrát,

Ami C
než přišla chvíle, kdy hřívý bílé

Ami H7
pročesal plamen, spálil na troud.

2. Ohrady a stáj, a v plamenech kraj už nedýchal,
já viděl, jak to hříbě umírá,
klisna u něj a smuteční děj se odbývá,
jak tiše pláče, oči přivírá.

- R: Zachraňte koně. . .

G Hmi C

- R: Zachraňte koně, křičel jsem tisíckrát,

G Hmi C

žil jsem jen pro ně, bránil je nejvíckrát,

G Hmi C

Zachraňte koně, křičel jsem tisíckrát,

Emi
zachraňte koně. . .

G **C**
 1. Zrození hvězd čas vykřesá kvapem
Emi **Hmi**
 a můžou mě vézt, až vyryju drápem
C **Emi** **D**
 staré medvědice do skály větrů tvůj obličej.

2. Kraj otěhotněl jak prvnička v máji
 tou padlou tmou a někde ve stáji
 se splaší koně a přiklušou blíž, ke mně blíž.

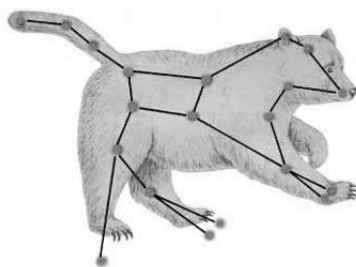
C **Emi** **D**
 R: A březí klisna má oči jako ty a sedlo z něhy,
C **Emi** **D**
 možná se jí stýská, možná je zraněná a možná je ty,
C **G**
 všechno možná, všechno možná bude lepší než dřív.

3. Let létavice mi do uší zpívá
 píseň panice, co z tváře ti slíbá
 tvůj vodopád slz a měsíční prach, co ty víš.

4. Kraj Indiánů mě úsvitem vítá
 a ranní déšť mou rytinu smývá,
 jsi vzdálená víc, co můžu ti říct, můžu říct, jen to.

R: A březí klisna...

R: A březí klisna...

1. Tohleto hříbě podkovu neztratí
 na dráze závodní,
 leží tu na slámě, sotva se obrátí,
 a v očích má napsaný, že:

- R: Někde je nebe plné koní, bez ohrad, opratí,
 louky, co báječně voní pro hříbě střapatý,
 že někde je nebe plné koní a laskavých honáků,
 kopyta cinkavě zvoní do zlatých oblaků.

2. Klisna už větří a u žlabu třese hřívou,
 koně prý nebrečí,
 kdo z vás, vy bohové zmazaní zemskou špínou,
 kdo z vás ji přesvědčí, že:

R: Někde je nebe. . .

3. To malý hříbě už na cestu dává se cvalem,
 zpátky se nevrátí,
 tak nebud' smutná, vždyť za chvíli projede rájem,
 a tam bolest neplatí, vždyť:

R: + kopyta cinkavě zvoní do zlatých oblaků. . .

BLÍZKO LITTLE BIG HORN Pacifik

Ami

1. Tam, kde leží Little Big Horn, je indiánská zem,

Dmi

tam přijíždí generál Custer se svým praporem,

Ami

Dmi

modrý kabáty jezdců, stíny dlouhejších karabin,

Ami

A

a z indiánskejch signálů po nebi letí dým.

A

E7

R: Říkal to Jim Bridger: já měl jsem v noci sen,

A

pod sedmou kavalerií jak krví rudne zem,

D

kmen Siouxů je statečný a dobře svůj kraj zná,

E7

A

Ami

proč Custer neposlouchá ta slova varovná?

2. Tam blízko Little Big Hornu šedivou prérií
táhne generál Custer s sedmou kavalerií,
marně mu stopař Bridger radí: zpátky povel dej,
jedinou možnost ještě máš, život si zachovej.

R: Říkal to Jim Bridger...

... BLÍZKO LITTLE BIG HORN

3. Tam blízko Little Big Hornu se vznáší smrti stín,
padají jezdci z koní, výstřely z karabin,
límce modrejch kabátů barví krev červená,
kmen Siouxů je statečný a dobře svůj kraj zná.

R: Říkal to Jim Bridger...
... proč Custer neposlouchal ta slova varovná?

Ami

4. Pak všechno ztichlo a jen tamtam duní nad krajem,

Dmi

v oblaku prachu mizí Siouxů vítězný kmen,

Ami

Dmi

cáry vlajky hvězdnatý po kopcích vítr vál,

Ami

A

tam uprostřed svých vojáků leží i generál.

R: Říkal to Jim Bridger...

MOUNT RUSHMORE

Pacifik

Kapo 2; Intro: **F#mi G F#mi G F#mi**

Ami Emi C G Ami

1. Černé hory nad ránem, co dál a kam jen jít?

Ami F G Ami

Polož hlavu na kámen a slyšíš srdce bít

Ami Emi C G C

Slyšíš píseň větrů, skal, kde se rodí den,

Emi Dmi F Ami

to nepláče, jen budí ze sna indiánská zem.

2. Země otců pradávných, čas měří orlů let,
slunce tady vychází, aby osvítilo svět
Jednou hory promluví i kámen bude plát,
Wakhan-tanka sestoupí svou lásku dětem dát.

Ami Ami/G Ami/F

R: George Washington, Thomas Jefferson, Abraham Lincoln,

Ami/E

Theodor Rooswelt

F

C

E

Z Mount Rushmore hledí tam k obloze blíž, kde orel má křídla

F G

Emi

Ami

a slunce je výš, kamenná srdce nepoznají píseň

Ami Ami/G Ami/F

George Washington, Thomas Jefferson, Abraham Lincoln,

Ami/E

Theodor Rooswelt

F

C

E

Oči od kouře a ze slibů jen prach, tma střídá světlo a odvahu

Ami F G A

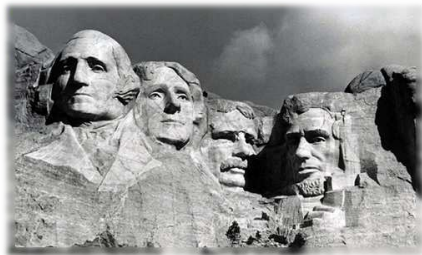
strach, dál roste tráva a voda je v řekách.

...

MOUNT RUSHMORE

A **Dmiadd9/A**
Rec: V Černých horách má vítr svůj oblačný dům
F#mi **H7**
a unavené slunce sem chodí odpočívát,
D **C#mi**
aby ráno mohlo novou silou přinášet světlo
Hmi
Z Černých hor přišli na svět Siouxové,
G **E** **A**
jako děti slunce a větru a proto Černé hory
Dmiadd9/A
patří od počátku světa jim.
F#mi **H7**
Tak pravil Wakhan-tanká a bude tomu do všech časů.
D **C#mi**
Proč tedy přišli bílí muži do Černých hor,
Hmi
aby zde vytesali do skal Otce z Washingtonu,
G **E** **F#mi**
i když jim tady v horách nepatřil jediný kámen
G
a jediný strom?
F#mi **G**
Co by řekli oni, kdyby Siouxové ozdobili svými totemy
F#mi
Bílý dům? Co by asi řekli?

R: George...

Emi D

1. Poraněný koleno to místo jméno má,

Emi D

krví žpitá země, co tance duchů zná,

Emi D

bídu psanců štvanejch a z kulovnice strach,

C (H7) H7(Emi)

země, která skrývá zlatěj prach.

2. Dýmky míru zhasly a zoufalství jde tam
na pahorek malý, kde z hanby stojí chrám,
z hanby bledejch tváří, co prej dovedou žít,
s Písmem svatým přes mrtvoly jít.

Emi C G

- R: Až z větrnejch plání zazní mocný hlas,

Emi G Emi

zazní hlas, zazní hlas touhy mý,

C G

Siouxové táhnou z rezervací zas,

Emi G Emi

táhnou zas, táhnou zas, stateční.

3. Poraněný koleno je místo prokletí,
Siouxové táhnou jak tenkrát před lety,
pošlapaný právo kdo v zemi otců má,
tomu slova jsou tak zbytečná.

4. Poraněný koleno, ať hoří Kristův kříž,
dětem týhle země ať slunce vyjde blíž,
láska kvete krajem a písně znějí dál
tam, kde hrdý Sioux věrně stál.

R: Až z větrnejch. . .

5. Černý hory v dálce prý otvírají den,
tam z jeskyně větrů k nám Mesiáš jde ven,
voják hlavu sklopí a k nohám hodí zbraň,
pochozí, kdo splatil krutou daň.

6. Tři sta bojovníků tak, jako jeden muž,
neproklál jim srdce zlý nenávisti nůž,
pro kousek své země svůj život půjdou dát,
i jejich děti chtějí si taky hrát.

R: Až z větrnejch. . .

R: Až z větrnejch. . .

1. Dunění kopyt večer slýchávám,
 C **F** **C**
 Emi **E**
 údolím jarní kurýr jede k nám,
 Ami **G** **F** **E7**
 v peřejích řeka zvoní a jarem vítr voní,
 Ami **G** **F** **E7** **Ami**
 přijíždí jarní kurýr, dobře ho znám,
 G
 Ví, celej kraj to ví,
 F **G** **F** **E7** **Ami**
 veze nám jaro v brašně sedlový.

2. Zase jdou krajem vánky voňavý,
 vobouvám svoje boty toulavý,
 dobře ví moje milá: i kdyby víla byla,
 tyhle toulavý boty nezastaví,
 mám boty toulavý,
 ty ani kouzlem nezastaví.

3. Musím jít, mraky táhnou nad hlavou,
 musím jít stopou bílou toulavou,
 neplakej, že se ztratím, já do roka se vrátím,
 prošlapám cestu domů jarní travou,
 víš, ty to dobře víš,
 ty moje boty nezastavíš.

Rybolové ZVLÁŠTNÍ ZNAMENÍ TOUHA

Ami

Dmi

1. Zase vidím za soumraku na pozadí šedejch mraků

E7

Ami

mlčenlivej zástup kamarádů,

Dmi

siluety hor a stromů, starejch opuštěnejch lomů

G

C

blíží se s duněním vodopádů.

A7

Dmi G

C

Táhnou krajinou strží a tůní, muži z Shakespearových sonetů,

Ami

Dmi6 Ami6

E7

Ami

postavy divnejch tvarů a vůní, přízraky červenějch baretů.

C

Emi

Ami

E7

- R: Zvláštní znamení woodcraft, loukám prostřenej stůl,

F

Dmi

A

dálka ruku ti podá, chleba a sůl,

C

Emi

Ami

E7

zvláštní znamení touha, v nohách tisíce mil,

F

D

A

obzor kdo v očích nemá, nic nepochopil.

2. Do šedivejch dnů a roků duní rytmus těžkejch kroků,
vichřice a snih je doprovází,
maskovaný kombinézy po všech armádách, co lezly
úbočíma našich hor a strání.

Táhnou krajinou podivný stíny, muži z Shakespearových sonetů,
za nehtama smutek rodný hlíny, přízraky červenějch baretů.

- R: Zvláštní znamení...

F

Dmi

A

obzor kdo v očích nemá, nic nepochopil.

JDEM ZPÁTKY DO LESŮ

Žalman

Ami7 D G C G

1. Sedím na kolejích které nikam nevedou,

Ami7 D G C G

koukám na kopretinu jak miluje se s lebedou.

Ami7 D G Emi

Mraky vzaly slunce zase pod svou ochranu.

Ami D G D

Jen ty nejdeš holka zlatá kdypak já tě dostanu.

G Emi

- R: Z ráje my vyhnání z ráje,

Ami7 C7 G D

kde není už místa prej něco se chystá

G Emi

Z ráje nablýskaných plesů jdem zpátky

Ami7 C7 G

do lesů. Za nějaký čas.

2. Vlak nám včera ujel ze stanice do nebe,
málo jsi se snažil málo šel jsi do sebe.
Šel jsi vlastní cestou, to se dneska nenosí,
i pes, kterej chce přízeň, napřed svého pána poprosí.

- R: Z ráje. . .

3. Už tě vidím z dálky, jak mávaš na mě korunou,
jestli nám to bude stačit, zatleskáme na druhou.
Zabalíme všechny, co si dávaj rande za branou,
v ráji není místa, možná v pekle se nás zastanou.

- R: Z ráje. . .

D
C
D
 1. Spinkej, můj maličký, máš v očích hvězdičky,
C
G
D
 dám ti je do vlasů, tak usínej, tak usínej.

D
C
D
 R: Ho ho Watanay, ho ho Watanay,
C
G
D
 ho ho Watanay, Kiokena, Kiokena.

2. Sladkou vůni nese ti noční motýl z perleti,
vánek ho kolíbá, už usíná, už usíná.

R: Ho ho Watanay...

3. V lukách to zavoní, rád jezdíš na koni,
má barvu havraní, jak uhání, jak uhání.

R: Ho ho Watanay...

4. V dlaních motýl usíná, hvězdička už zhasíná,
vánek, co ji k tobě nes', až do léta ti odlétá.

R: Ho ho Watanay...

R: Ho ho Watanay...

Ami

1. Divnej jekot po lesích se prohání,

Dmi Ami F E

až v žilách tuhne krev a zuby cvakaj SOS,

Ami Dmi Ami

utichá až u potoka pod strání,

Dmi Ami E Ami

jó, takovýhle řvaní by nesnes ani pes.

Dmi Ami Dmi Ami

Žhavý rudý voči a drápy krvavý,

F E

kosti chřestěj v rytmu kastanět,

Dmi Ami Dmi Ami

strašidelný vytí a skřeky chraplavý,

F E Ami

tak to je hejkal, na to vemte jed.

C F C

R: U nás hej, hej, hejkal straší v lese,

D7 G

jen ten, kdo něco snese, tam může v noci jít,

C F C

jeho hej, hej, hejkání se nese,

F C F C

každej se strachy třese, k ohni neseseďme se,

F C G C E

neboť za budou v lese zase hejkal začal výt.

Ami

2. Kdo z vás tady na hejkaly nevěří,

Dmi Ami F E
ten může u nás přespát, až se zastaví,

Ami Dmi Ami
nevysrčí špičku nosu ze dveří

Dmi Ami E Ami
a bude jásat, že se dožil rána ve zdraví.

D Ami Dmi Ami
Jenom kalný voči a rysy ztrhaný,

F E
kalhoty si bude muset prát,

Dmi Ami Dmi Ami
a děs a hrůza v hlase, jó, to mu zůstane,

F E Ami
až koktavě bude povídat, že:

F C G C
R: + neboť za boudou v lese zase hejkal začal výt, hej!

Emi Ami H7

1. Tak leť, tvůj sokol čapku snímá.

Emi Ami H7

No tak leť, né bez nás, ale s nima.

C H7 Emi Ami

A hled', ať nikdá nezaslechněš výstřel poslední,

C H7 Emi

jen vítr z hor a zvony polední.

2. Tak běž, ne neublížíš mouše.

No tak běž, tvůj vlk už řemen kouše.

A jako bys už věděl, že jsi jenom chvíli tu,

střež ulitu a chraň tě Manitu.

Ami H7 Emi

R: Joj bože bože, joj bože bože, Devla.

Ami H7 Emi

Sedmkrát mávni perutí.

Ami H7 Emi Hmi

Joj bože bože, joj bože bože, Devla, Devla.

Ami Edim H7

Poletím s tebou bez hnutí.

3. Tak plav, jak divoká je strouha.

No tak plav, už háček z huby čouhá.

Řve splav, ať dlouho nečeká tě tvoje mladá squaw

a chraň tě bůh, a taky svatej duch.

R: Joj bože. . .

4. Tak běž, ne neděláš to těžší.
No tak běž, tvůj kůň se na trysk těší.
A z plných růží keř, co obrost Babylonskou věž,
teď okusuje, věř, jen divá zvěř.

Ami Emi Ami H7

R: /: Vaj laj, vaj laj, vaj laj, vaj laj, vaj laj. :/

5. Tak leť. . .
Tvůj bůh je tu a taky Manitu.

R: Vaj laj. 2x

A

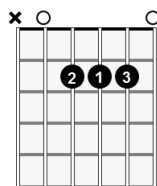
E7

1. Indiáni Huroni sotva slzu uroní,

A

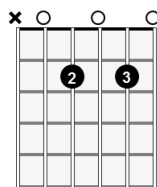
prérii neryjí, jezdí po ní na koni.

A

2. Indiáni Apači taky skoro nepláčí,
náčelník Vinetou v Hollywoodu natáčí.

A7

A

E7

R: Veliký Mannitou ty jsi kdesi a my tu

A

prosíme, Mannitou nahlaš místo pobytu

3. Indiáni Cherokee neválčej už tři roky,
pučujou peníze a kasírujou úroky.

4. Indiáni Komanči celé noci protančí,
pogujou výtečně, no vím to přímo vod Anči.

R: Veliký Manitou. . .

5. Indiáni Šošoni nehoněj už bizoni,
letos se mají líp než vlani či předloni.

6. Nechoď do hor Chrudoši, přepadnou tě Rudoši,
votevřeš papulu a umučej tě u kůlu.

E7

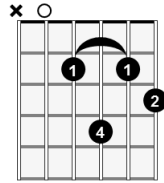
A

R: + no nebud' přece bez citu.

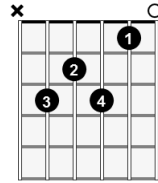

AKORDY

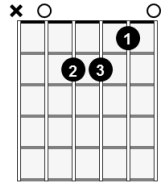
A9

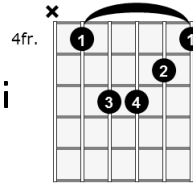
C7

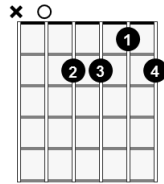
A^{mi}

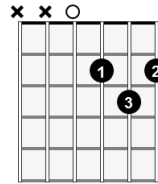
C^{#mi}

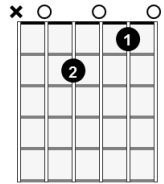
A^{mi}6

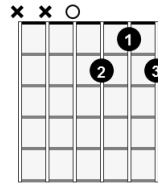
D

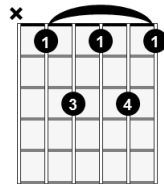
A^{mi}7

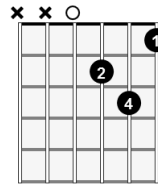
D7

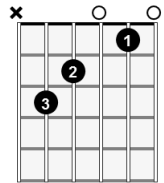
B^b7

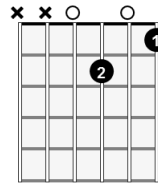
D^{mi}

C

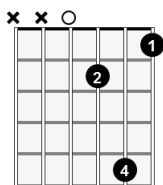

D^{mi}6

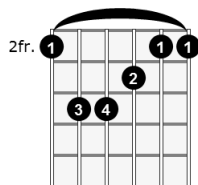

AKORDY

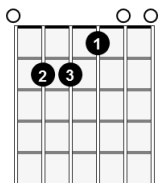
Dmi
add9

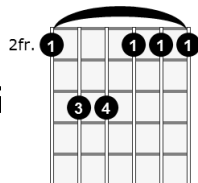
F#

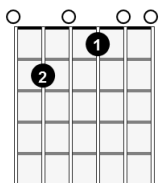
E

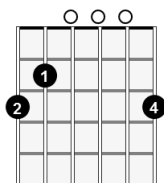
F#mi

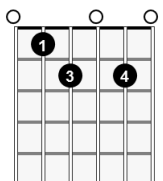
E7

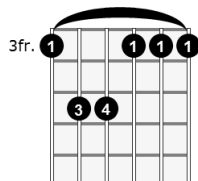
G

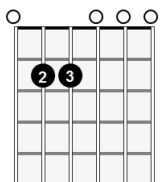
Edim

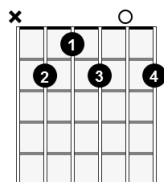
Gmi

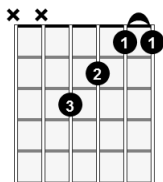
Emi

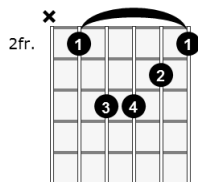
H7

F

Hmi

43. PŮL STEZKA

STEZKA.ORG

